

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm SS. Mvliervm Sophiae, & eius Filiarum, fidei, Spei, & Charitatis:
ex eo quod est apud Metaphrasten. Passæ sunt anno Domini 122.
Alexandri Papæ 2. Hadriani Imperat. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

tum. In quo dum afflictio crescit ad poenā, causa poenae proficit ad gloriam. Felicia vincula, quæ reum suum usq; ad Christi crucem non tam condemnatum, quam consecratum miserunt.

Porro de his catenis quibus B. Petrus victus est Hierosolymis, tandem Romam translatis, hæc cecinit Arator Diaconus;

In A& lib. 1.

—manet omne per ævum

*Pignoris huius apex, & sideris obtinet instar,
Corpora quod Petrus sacrauit, & Angelus ore.
His solidata fides, istis tibi Roma catenis
Perpetuata salus; harum circumdata nexu
Libera semper eris; Quid enim non vincula prestam,
Quæ tetigit qui cuncta potest absolvere? &c.*

*Vide Tom. 7
Annal. C. Ba-
ronij.*

Petijt & ab Hormisda Papa Iustinianus V.C. postea verò Imperator, ut earundem catenarum limituram ad se mitteret, ut sciamus non à temporibus Gregorij Papæ primum ortum habuisse eiusmodi consuetudinem de mittendis hisce sacris muneribus.

MARTYRIVM SS. MV LIERVM SO-

*Vide C. Bar.
Annal. To-
mo 2.*

*phia, & eius Filiarum, Fidei, Spei, & Charita-
tis: ex eo quod est apud Metaphrasten. Passæ
sunt anno Domini 122. Alexandri Papæ 2. Ha-
driani Imperat. 3.*

1. Augúst.

CVM Romæ Hadrianus Imperator crudelitatis suæ in Christianos laxaret habenas, fuit insignis quædā matrona, prudentia & religione sanè admiranda, ab Italia oriunda, genere in primis claro, marito tamen orbata nomine Sophia: cui prima cura erat, ut filias in-

*Patria So-
phia.*

signi pudicitia virgines, Christianæ disciplinæ ornamentis excellentissimè decoraret: roboraretq; Spiritus sancti gratia; vt, si opus esset, corpora sua pro Christi amore & fidei constantia supplicijs exponere non dubitarent. Erant eis nomina rebus mirè conuenientia: Fides, Spes, Charitas; mutua ita charitate & animorum coniunctione deuinctæ, & prudentiæ ac religionis opinione apud omnes ad eò celebres, vt salutis humanæ hostis (qui per suos satellites Ecclesiā oppugnabat) Antiochum Urbis Præfectum inuidiæ stimulis concitaret, vt tam præclaram virtutem & magnum Ecclesiæ illius columnen funesta peste deleteret. Igitur Præfectus ad Imperatorem & nomina eorum & religionis professionem ilicò defert, contestans earum pietate multos à Deorum cultu ad Christi sacra conuerti, & magnos deos paulatim apud omnes in contemptum abire.

*Eximia laus
& virtutis
opinio, de
tribus Virgi-
nibus.*

*Accusantur
apud Imp.*

Imperator, audita accusatione, confestim eas sisti tribunali mandat, quæ mutuis cohortationibus roboratæ, intrepidè Iudicis vultum subierunt, eumque & animi & corporis eximia, qua præstabant, pulchritudine, magnam sanè in admirationem adduxerunt. Itaque omisso seueriori iudicio, matrem antè omnia blandis aggressus verbis, patriam, genus, nomen, & religionem ab ea quæsiuit. Cui Sophia: Primum quidem, inquit, nomen mihi vnum omnium præstātissimum est à Christo: Sophiæ autè à parētibus mihi impositum est. Genus duco ex ijs qui primos in Italia magistratus gesserunt, quæ & mihi patria dicitur. Ego autem inanem horum omnium gloriam existimo; vtpotè quæ Christi-

*Sistuntur co-
ram tribu-
nali.*

*Præclarum
Sophiæ re-
sponsum.*

Chri-

Christo Iesu ab ortu consecrata, ab eodem ex hoc exilio ad patriam cælestem me vocandam confido.

*Traduntur
Palladiæ cu
studiendæ.*

*Adhortatio
matris ad fi-
lias.*

Hanc libertatem dicendi admiratus tyrannus, ne sui cum nominis dedecore vltius certaminis periculum faceret, eam cum virginibus filiabus, Palladiæ senatorij ordinis foemina custodiendas tradidit: vt tertio post die ad quaestiones eas produceret. Interea pia illa generrix, de filiarum salute mirè sollicita, huiusmodi ad eas orationem habuisse fertur; Ego quidem, dilectæ filiæ, mater vestra secundum carnem, omni, vt nostis, doctrina sacrisque literis indefesso labore vos erudij, dedi que operam, vt Christo IESU impollutas castasque virgines conseruarem. Ecce nunc tempus vos ad certamen vocat; quaeso vt meorum verborum fructus, qualis sit, in vobis appareat: & diu meditatam virtutem constanter proferatis, ne erroris imbecillitas veritatem superet: neve suppliciorum terror teneros vestros animos deiiciat. Suspecta quidem mihi est iuuenilis ætas: sed si Christo vos totas permiseritis, eiusque gratiam constanti fide tyranni minis atque supplicijs obieceritis, nulla vos pericula terrebunt, nulla supplicia superabunt. Date ergo meæ senectuti, date, o charissimæ filiæ, vt vestris certaminibus iuueniliter exultem, & de peracto certamine sempiternum Christi nume in cælesti gloria vobiscum celebrem. Suspiciate quaeso cælum, oculosque ad immortalia illa præmia erigite, & breuem fluxamque huius vitæ gloriam cōtemnite, diuitias calcate, supplicia despiciate, vt immortalis gloria perfruamini, diuitias stabiles consequamini, & vitam

vitam de
mens cap
affluente
fideatis
mutare n
paucos de
cari.

Ad hæc
Tu quidē
pus aut le
bueres d
precibus
turum ce
autem, q
gerit, ex
cui adu
triduo h
bunal eu
egregiè
tius max
molliat
rum, vt
nitæ, de
consule
ferenti,
vestram
suasion
nititur
perauer
tia letæ
sto opi
vita de
tis, inui
poribu

vitam denique omnium bonorum, quæ humana mens capere non potest, aggregatione mirificè affluentem, summa cum voluptate in cælis possideatis. Prudentis enim animi est, parvis permutare maxima, fluxis & perituris æterna, & paucò denique sanguine immortale regnū mercari.

Ad hæc filia lachrymis perfusa responderūt; Tu quidē, ô veneranda mater, nullum aut tempus aut locum neglexisti, quo sanctis nos imbueres disciplinis. Nunc autem maternis nos precibus prosequere, ut constantibus animis futurum certamen sustinere valeamus. Dominus autem, qui paterna providentia suorum curam gerit, ex promisso os nobis & sapientiam dabit, cui aduersarij resistere non valebunt. Interea triduo hoc elapso, sanctissimæ virgines ad tribunal euocantur. Adest Iudex dæmonis insidijs egregiè instructis, ut teneram ætatem, & blâditijs maximè obnoxiam, verbis blandissimis emolliat. Quid, dicebat, ô virgines decoræ, deorum, ut ego profectò existimo, sanguine progenitæ, decreuistis? Nunquid mihi optimè vobis consulenti, diuitias amplissimas & gloriam offerenti, parère malitis, quàm vetulæ illi, quæ se vestram matrem mentitur, cum iniquis suis persuasionibus in exilium & pestem vos impellere nititur? quæ & dirè vapulabit, si vos non obtemperaueritis? Accedite ergo, & nostra beneuolentia letæ fruimini, stultamq; illā de vestro Christo opinionem deponite: ut mecum omnibus in vita delicijs affluatis. Nam si obedire contemnitis, inuitus ego, mihi credite, ad supplicia corporibus vestris tenerrimis inferenda accedere

com-

Filiarum ad matrem responsum.

Matth. 10.

Vocantur ad tribunal.

Blanditur Iudex virginibus.

*Egregia vir-
ginū constā-
tia, & respō-
sum sapien-
tia plenum.*

*Fides virgo
annorum 12.
virgis cedi-
tur, & atro-
citer crucia-
tur.*

*Fides matrē
& sorores
corroborat.*

compellor. Cui Virgines: Nos, inquit, neque tuas in hac vita delicias expetimus, neque tormenta formidamus. Quid enim Christianis potest esse iucundius, quam pati pro Christo? qui & hanc nobis vitam contulit, & preciosi sanguinis sui effusione æternam promeruit? Hoc tam constanti responso accepto, Iudex, omniūque planè abiecta spe tantam virtutem blanditijs superandi, primū quidem Fidem, annos non amplius natam duodecim, cōtinuò vestibus nudatam, manibus ponē vinctis, virgis crudelissimè cedi mandauit. Quæ cum magna constantia & vultu ipso, triumphum de tyrannide illa ageret, ad atrociora tormēta protracta est. Cru- dele profectò facinus. Iudex furore percitus, mammillas eius excindi iubet. Sed ecce rem nouam & prodigiosam. Pro sanguine, lactis riuuli defluerunt, virginemque niueo candore, stupente Iudice, exornarunt. Neque tamen præcipitis animi fractus furor. Sed igne copioso accenso virginem exuri: & ibi quoque illæsam permanentē, in sartagine pice & bitumine bullientem præcipitari iubet. Sed Christi bonitas tyranni vincebat malitiam; prorsus ut virgo sanctissima in medijs flammis atro fumo inuolutis consisteret integra, vultuque minimè turbato supernum continuò inuocaret auxilium. Ecquid tunc animi Iudici, quid sceleratis ministris fuisse putandum est? Quo gaudio, qua exultatione aliæ virgines & mater ipsa filiam tam admirando triumpho gloriosam aspexisse existimandum? Iudex in rabiem & furorem versus, gladio eam transuerberari mandauit. Fides ea sententia incredibiliter gauisa, supremis his

voci-

vocibus matrem & sorores affata est; Vides ô dulcissima mater, quame benignitate Christus IESVS persecutus sit; reliquum est, vt vltimum hoc certamen tuis etiam precibus munire pergas. Vos autem, ô sorores charissime, nihil formidate pro nomine Christi gloriosam adeo mortem oppetere. Vna mater nos genuit, eadem tres aluit, sit etiam vnus tribus finis, sint sororibus sororiæ etiã & germanæ voluntates. Sit prima domesticum exemplar ijs quæ eam consequentur. His verbis confirmatæ sorores, vltimum ei vale fufis præ gaudio lachrymis dixerunt.

At generosa mater martyrem filiam hisce verbis sua profectò virtute dignis est persecuta: Ego quidem, ô filia, inquit, te genui, & te propter acerbissimos partus dolores tuli, teque ad hanc usque ætatem studiosè nutriui; sed nunc præclaram abs te laborum meorum mercedem percipio. Nam etsi nullus parem possit parentibus gratiam referre, tu tamen multiplicato foenore omnia mihi reddis, cum tu me talis filiæ matrem esse ostendis, quæ tam magnificè pro Christo decertas. Ad quem vade filia; vade inquam, tuo sanguine, pro eo effecta purpurea, quo tuo sponso conspiceris, quouis colore & flore colorata speciosius. Hæc cum illa à matre & sororibus audiuiisset, porrecta continuò ceruice, certamen absoluit, ac solutis corporeis vinculis ad Christum migravit.

Impius autem Iudex non ferens ignominiam, vt ex alijs amissæ victoriæ damnum repararet, continuò secundā decem annorum, accersiri iubet; quam blanditijs aggressus ad Dianæ sacrificium

*Nota matris
verba ad fi-
liam marty-
rio coronan-
dam.*

*Fides gladio
caesa ad Chri-
stū migrat.*

*Certamen
Spei Virgi-
nis.*

*Vide cōstans
animi robur.*

*Horrendum
supplicium.*

ficiū inuitabat. At illa: Quomodo, inquit, credidisti me esse sororem præcedentis, cuius iam fecisti periculum, ita tuo sit animo persuasum fore ut constantia eius etiam soror conspiciat. Hæc audiens Iudex, iubet eam veste nudatam sicut primam, crudis boum neruis flagellari, flagellatam in ardentem conijci fornacem: atque postremò illæsam inde exeuntem, in ligno suspensam ferreis laniari ungulis; At Spes virgo sanctissima inter supplicia voce planè virili terranno insultauit, dicens; Tu quidem sanguinarie supplicijs robur meum eneruare contendis. At ego Christi gratia & virtute confisa, de te tuaque tyrannide cum sorore mea triumphum agam. His ad furorem incitatus Iudex, lebetem pice & resina plenum, & igne vehementer accensum, præparari iussit: ut sanctam virginem, ad terrorem matris & filię iunioris, in eum precipitem daret. Sed lebes diuina virtute instar vitri confractus, diffuso repenti feruenti liquore, non paucos virgini ea supplicia machinantes ad internecionem deleuit. Vnde Iudex furore tabescens, capitis sententia virginem damnauit. Tum illa, quasi peracto certamine exultans, matris se precibus commendans, iuniorem sororem ad eandem martyrij gloriam constanter subeundam excitauit. Ut verò ad certaminis locum, in quo sororis reliquæ etiamnum iacebāt, ventum est; Spes iacentis sororis corpusculum amplexata, primò lachrymas fudit, quòd charissimam sororem truncam in suo sanguine volutatā cerneret. Deindè cum recordaretur præclaram martyrem pro Christo decertasse, omnis lachrymis, gaudio exultare, & sanctas reliquias

quias gerens
exosculata
ram carnem
que mar-

Porro
quibusve
superaret
tis semel
suspender
ram lori
tanta im
ge, virgo
Sed Christi
tyranni
quòd Dia
deferret.
virginem
sam in ioc
circumsta
quoque
adustion
ginem in
petere d
antè sup
imperau
stantia &
damnau
cipiens,
matre ex
ferè voc
martyri
destinat
vix me
coepit;

quias genibus venerabunda nixis ardentissimè exosculari. Postremò alacriter exiliens, tene-ram carnificis gladio cervicem subiecit, eandē-que martyrij palmam læta percipit.

*Certamen
Charitatis.*

Porro Iudex iniquus, dubius animi, qua arte, quibusve insidijs postremam novem annorum superaret, cū blanditijs nequidquam adhibitis semel iterumque à virginis constantia repulsa pateretur; præcipiti furore impulsus, tene-ram loris in eculeo extensam torqueri iussit: tanta immanitate, ut diuulsa corporis compage, virgo tenerrima spiritum tradere putaretur. Sed Christi virtute ac gratia inuicta permanens, tyranni spreuit supplicia, eumque redarguit, quòd Dianæ honores divinos, relicto vero Deo, deferret. Hinc Iudex vehementius excandescēs, virginem ex eculeo in fornacem flammis accensam injici mandavit; sed flammæ ilicò diffusæ circumstantes apprehendebant; quin & ipsum quoque Iudicem: qui quidem quanquam graui adustionis cruciaretur dolore, non tamen virginem impijs clamoribus ad alia tormenta expetere destitit: cuius corpusculum, licet varijs antè supplicijs confractum, terebris transfigi imperavit. Postremò, virgine eadem animi constantia & hoc suppliciū perferente, capitis eam damnauit; quam illa sententiam lætabunda excipiens, ad vltimi certaminis locum perrexit: matre eam cum gaudio prosequente, iisdemque ferè vocibus, quibus duas priores, ad gloriosam martyrij palmam exhortante. Tandem ubi ad destinatum locum ventum est, pia illa genetrix vix mentis suæ præ gaudio compos exclamare cœpit; O me felicem, ò verè beatam, quæ tri-

*Horrendè
torqueitur.*

*En vocis læ-
titie matris
Sophia.*

Y bus

bus filiabus SS. Trinitatem honorare meruisti, quantis me Domine beneficijs affecisti, quantum ornamentis decorasti, qui dulcissimas filias gloriosissima martyrij corona redimitas ad tuum hodie regnum transtulisti. Ut video angelos letantes, tuamque, ô filia, consummationem præstolantes. Perge ô decus, ô gloria mea, perge ad caelestem sponsi tui thalamum, quo sorores tuas iam perfruuntur. Talibus filiam matre verbis prosequente, & Christi interdum numen laudibus celebrâte, Charitas omnium postrema caritas tamen perfecit; quarum corpora mater splendide atque magnificè composuit, & in monumentum quo par erat honore intulit.

Mater honorifice sepelitur filias.

Obitus Sophia.

Post tertium verò à peractio certamine diebus Sophia ad locum accedens reliquiarum, fultis precibus, & ipsa beatum Deo spiritum tradidit: quæ fidelium opera filiabus coniuncta fuit. Ad gloriam Patris, Filij, & Spiritus sancti quem decet omnis honor & adoratio, per omnia secula: Amen.

VITA B. FRIARDI RECLUSI, *et de ea quæ est per S. Gregorium Turonensem Episcopum. lib. de vita Patrum, cap. 10. Circa quod tempus claruerit patet infra.*

2. August.

FUIT apud Insulam Vindunitam, vrbis Nanneticæ, vir egregiæ sanctitatis, Friardus nomine, qui ab infantia Deo mirè deuotus, manuum labore vinctum sibi quæritabat, ita tamen inter opera rustica versabatur, nunquam ab oratione cessaret. Ea res cum vicinis aut extraneis ridicula videretur, ipse nihil